

Consell de Cent, 349 - 08007 Barcelona - Tel.: 93 215 45 92 - Fax: 93 487 85 03
e-mail: arte@saladalmou.com www.saladalmou.com

NOTA DE PRENSA

Dentro del **Barcelona Gallery Weekend** presentamos una exposición dedicada a **J.Fín** (1916- 1969) que durará todo el mes de octubre y hasta el 15 de noviembre.

FICHA TÉCNICA DE LA EXPOSICIÓN

Artista: J. Fín (José Vilató Ruiz –BCN 1916-París 1969)

Título de la exposición: “El sendero solitario”

Fechas: 28 de septiembre al 15 de noviembre de 2017.

Obras expuestas: 22

Periodo expuesto: de 1946 a 1965 (París).

Técnicas: óleo sobre tela y madera, mixta sobre madera y papel, gouache y carbón sobre papel.

Lugar: Sala Dalmau. Consell de Cent 349.

J.Fín es un artista muy vinculado a nuestra galería. Esta será la quinta exposición que dedicamos a su obra. Desde el principio, las vanguardias históricas han sido una de nuestras líneas de trabajo y tener presente la figura Fín, y dar relevancia a su obra, siempre nos ha parecido imprescindible.

En la actual exposición exponemos pinturas y gouaches de su etapa parisina. En primer lugar nos centramos en las obras que realiza al llegar a París en 1946. Serán obras donde el artista se adentra en la abstracción, una abstracción muy oscura, sobria, donde los materiales serán sencillos, incluso pobres, debido a su precaria situación económica. Posteriormente iremos hasta los años 60, donde su obra evolucionará hacia una gestual y violenta figuración con una fuerte carga poética, donde naturalezas muertas, figuras humanas y pájaros serán la base de las composiciones.

Entre las piezas que presentamos en esta ocasión hay obras que no se han podido ver nunca al ser parte de colecciones privadas y que hemos recuperado para poder ofrecer una visión más completa de la trayectoria del artista.

Próximamente y coincidiendo con nuestra exposición, el Museu Picasso de Barcelona presenta una muestra titulada “El taller compartido” donde se expondrá obra gráfica de Picasso, FIN, su hermano Javier Vilató y su sobrino Xavier.

Breve biografía

Hijo del neuropsiquiatra barcelonés Juan Vilató y de Lola Ruiz Picasso, hermana del pintor Pablo Picasso, nace en Barcelona en 1916 José Vilató Ruiz, llamado familiarmente FIN.

Se forma artísticamente en la escuela de bellas artes de Sant Jordi de Barcelona.

FIN no tuvo una vida fácil. Ya de joven conoció los horrores de la guerra en primera persona: en 1937 una bomba destruye su estudio y prácticamente toda su obra. Poco después es llamado a filas. Al final de la guerra, en 1939, cruza la frontera con el ejército republicano y es internado en el campo de Argelés hasta que el su tío, Pablo Picasso, le reclama y se va a París donde vuelve a pintar. Con el estallido de la II Guerra Mundial vuelve a España hasta que en el año 1946 consigue una beca del estado francés y se instala en París donde puede desarrollar sus inquietudes artísticas, aunque pasando períodos de absoluta necesidad. En efecto, las precarias condiciones de vida en el París de finales de los 40 marcaron la salud del artista, que a partir de los 50 se resentirá.

Su pintura no escogió nunca el camino más sencillo, desde buen principio quiso distanciarse de Picasso, ser el mismo, y no estar en deuda con nadie. Las frases del gran genio son muy elocuentes: “Quería mucho a mi sobrino Fín, nunca me pidió nada” o la de “Por fin, un pintor que no intenta copiarme”. Si hacemos un recorrido por la obra de Fín, veremos claramente a un inconformista al margen de las modas. En la Barcelona de los años 30 y 40, como recordaba Antoni Clavé, su obra sorprendía por la su frescura dentro del academicismo imperante. Al marchar a París en 1946 e instalarse en el barrio de La Ruche, pinta intensamente y desarrolla su obra llegando a una oscura y personal abstracción; es una obra de gran riqueza matérica y gran austeridad cromática, que en la década de los 50 abandona para regresar a una figuración ahora expresiva y dura, en un momento en el que triunfaba el salón de *les réalités nouvelles* y la abstracción. A finales de esta década y a principios de los 60 (aparecen peces, frutas, instrumentos musicales o personajes en interiores) entra en un período gestual de liberación poética con una explosión de colores y una personal figuración, que hace que su obra lleve claramente “el sello Fín”, que le acompañará hasta su prematura muerte en 1969.

Después de la su muerte en 1969, el Ayuntamiento de Barcelona organizó en el Palau de la Virreina una amplia retrospectiva acompañada de un cuidado catálogo. A partir de ese momento, tanto en París como en Barcelona, se ha continuado presentando su obra periódicamente. En Barcelona en la Sala Dalmau y en París en la Galerie La Fenêtre o en la Suillerot.

En el año 2000 aparece el primer catálogo razonado de su obra, editado por la fundación Picasso - Reventós, cuya autora es la Doctora Pilar Vélez.

Consell de Cent, 349 - 08007 Barcelona - Tel.: 93 215 45 92 - Fax: 93 487 85 03
e-mail: arte@saladalmu.com www.saladalmu.com

NOTA DE PREMSA

Dins del **Barcelona Gallery Weekend** presentem una exposició dedicada a **J.Fín** (1916-1969) que durarà tot el mes d'octubre i fins el 15 de novembre.

FITXA TÈCNICA DE L'EXPOSICIÓ

Artista: J. Fín (José Vilató Ruiz –BCN 1916-París 1969)

Títol de l'exposició: "El sendero solitario"

Dates: 28 de setembre al 15 de novembre de 2017.

Obres exposades: 22

Període exposat: de 1946 a 1965 (París)

Tècniques: Oli sobre tela i fusta, mixta sobre fusta i paper, gouache i carbó sobre paper.

Lloc: Sala Dalmau. Consell de Cent 349

J.Fín es un artista molt vinculat a la nostra galeria. Aquesta és la cinquena exposició que dediquem a la seva obra. Des de el principi, les avantguardes històriques han sigut una de les nostres línies de treball i tenir present la figura Fín, i donar rellevància a la seva obra, sempre ens ha semblat imprescindible.

A l' actual exposició exposem pintures i gouaches de la seva etapa parisina. En primer lloc ens centrem en les obres que realitza en arribar a París al 1946. Seran obres on l'artista s'endinsa en l'abstracció, una abstracció molt fosca, sòbria on els materials seran senzills, fins i tot pobres, degut a la seva precària situació econòmica. Posteriorment anirem fins als anys 60, on la seva obra evolucionarà cap a una gestual i violenta figuració amb forta càrrega poètica, on natures mortes, figures humanes i ocells seran la base de les composicions.

Entre les peces que presentem en aquesta ocasió hi ha obres que no s'han pogut veure mai en ser part de col·leccions privades i que hem recuperat per poder oferir una visió més completa de la trajectòria de l'artista.

Pròximament i coincidint amb la nostra exposició, el Museu Picasso de Barcelona presenta una mostra titulada "El taller compartit" on s'exposarà obra gràfica de Picasso, FIN , el seu germà Javier Vilató i el seu nebot Xavier.

Breu biografia

Fill del neuropsiquiatra barceloní Juan Vilató i de Lola Ruiz Picasso, germana del pintor Pablo Picasso, neix a Barcelona al 1916 José Vilató Ruiz, anomenat familiarment FIN.

Es formà artísticament a l'escola de belles arts de Sant Jordi de Barcelona.

FIN no va tenir una vida fàcil. Ja de ben jove va conèixer els horrors de la guerra en primera persona: al 1937 una bomba destrueix el seu estudi i pràcticament tota la seva obra. Poc després és cridat a files. Al final de la guerra, al 1939, creua la frontera amb l'exèrcit republicà i és internat al camp d'Argelès, fins que el seu oncle Pablo Picasso el reclama i se'n va a París on torna a pintar. Amb l'esclat de la II Guerra Mundial torna a Espanya fins que a l'any 1946 aconsegueix una beca de l'estat francès i s'instal·la a París on pot desenvolupar les seves inquietuds artístiques encara que passant períodes d'absoluta necessitat. En efecte, les precàries condicions de vida al París de finals dels 40 van marcar la salut de l'artista, que a partir dels 50 es ressentirà.

La seva pintura no va triar mai el camí més senzill, des de bon començament va voler distanciar-se de Picasso, ser ell mateix, i no estar en deute amb ningú. La frase "del gran geni" és força eloqüent: "*Estimava molt al meu nebot Fín, mai no demanava res*" o la de "*Per fi un pintor que no intenta copiar-me*". Si fem un recorregut per l'obra de Fín, veurem clarament a un inconformista al marge de les modes. A la Barcelona dels anys 30 i 40, com recordava Antoni Clavé, la seva obra sorprenia per la seva frescor d'entre l'academicisme imperant. En marxar a París al 1946, al instal·lar-se al barri de La Ruche, pinta intensament i desenvolupa la seva obra arribant a una fosca i personal abstracció; és una obra de gran riquesa matèrica i gran austeritat cromàtica, que a la dècada del 50 abandona per retornar a una figuració ara expressiva i dura, en un moment en el que triomfava el saló de *les réalités nouvelles* i l'abstracció. A finals d'aquesta dècada i a principis dels 60 (apareixen peixos, fruits, instruments musicals o personatges en interiors), entra en un període gestual d'alliberament poètic amb una explosió de colors i una personal figuració, que fa que la seva obra porti clarament "el segell Fín", que l'acompanyarà fins a la seva prematura mort al 1969.

Després de la seva mort al 1969, l'Ajuntament de Barcelona va organitzar al Palau de la Virreina una àmplia retrospectiva acompanyada d'un acurat catàleg. A partir d'aquell moment, tant a París com a Barcelona, s'ha continuat presentant la seva obra periòdicament. A Barcelona a la Sala Dalmau i a París a la Galerie La Fenêtre o a la Suillerot.

L'any 2000 apareix el primer catàleg raonat de la seva obra, editat per la fundació Picasso - Reventós, l'autora del qual és la Doctora Pilar Vélez.